

[Finansministeren.]

anden henseende. Det var kun i det store og hele, jeg mente at neutraliteten måtte være gældende. Men det tror jeg også er rigtigt.

Må jeg så blot sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at han har i høj grad uret, når han siger, at man ikke letter på boligvanskelighederne. Der er udfoldet meget store bestræbelser, også med resultat, både under den forrige og den nuværende regering for at opretholde et så stort boligbyggeri, som forholdene tillader. Det er jo da også lykkedes at bygge mere, end befolkningstilvæksten modsvarer. Dertil kommer, at der er ofret overordentlig meget på at stille boliger billigt til rådighed for befolkningen. Jeg kan nævne, at det rentetilskud, vi i øjeblikket giver, formentlig svarer til ca. 30 mill. kr. årlig, og det vokser i øjeblikket med ca. 15 mill. kr. hvert år. Det kan måske have nogen interesse, når man taler om dette spørgsmål, at notere, at medens boligudgifter udgjorde ca. 14 pct. af de husholdningsregnskaber fra 1931, som dannede grundlaget for pristalsberegninger før krigen, udgør boligudgifterne efter oktoberpristallet i fjor kun 7 pct. Det fortæller meget om, hvad der er gjort for at stille billige boliger til rådighed.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg er lidt overrasket over, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mener, at når man stiller tingene op i sammenhæng, så skal det være udtryk for, at man behandler dem uden at se dem i sammenhæng. Det er jo lige det stik modsatte, der sker. Men forøvrigt glædede det mig, at det ærede medlem åbenbart er klar over, at den var ikke så heldig med hans mørke syn forleden dag og hele hans krav om, at der nu skal ske en øget kreditgivning.

Så sagde det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han er uenig med finansministeren i, at staten skal være neutral overfor pengepolitikken. Der er finansministeren jo også uenig med sig selv, for ministeren hævder på den ene side, at staten skal være neutral, men derefter sagde ministeren overfor mig, at bunden opsparing og Marshallån har ikke noget med hinanden at gøre. Jo, de har nemlig noget med hinanden at gøre: jo mere man udpumper af Marshallån, jo mere bunden opsparing må man have, hvis staten skal være neutral. Det tror jeg dog ikke den højtærede finansminister vil bestride!

Så kommer jo det, der var hovedpunktet,

det der skiller mig både fra den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. De tror, at når det kniber, når der skal drives god økonomi, så skal staten regulere, så er det staten, der skal bestemme over det. Jeg mener, det er lige modsat. Jeg synes, at det, man har set af statens finansiering af boligbyggeriet, viser, at det har ført til ødselhed. Den højtærede finansminister kan prøve at spørge den højtærede indenrigs- og boligminister om det. Jeg synes ikke, det opfordrer til at fortsætte med mere statskredit.

Og så til slut med hensyn til koksrationeringen, da er koks en mangelvare, som vi ikke har noget imod bliver rationeret.

Aage Fogh: Det er til lovforslagets § 3, jeg har et spørgsmål og en henstilling til den højtærede finansminister. Der står i § 3:

„Af de på særkontoen indestående midler kan endvidere indenfor et beløb af 15 mill. kr. ydes tilskud til teknisk-videnskabelig forskning og forsøgsvirksomhed“.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede finansminister, at man nu benytter sig af lejligheden her til at stille en passende sum til rådighed for husholdningsforsøgene her i landet. Der er næppe noget område, der er så forsømt forsøgsmæssigt som husholdningsområdet. Jeg ved, og det ved vi alle, hvilke kolossale værdier det er, husmødrene administrerer. Jeg så forleden dag, at formanden for forbrugerrådet, havde anslået det til 12 milliarder kr., og vi ved fra pristalsfamilien, at ca. 75 pct. af de penge, der omsættes i hjemmet, administreres af husmødrene, men på baggrund af disse store værdier er det meget, meget ringe interesse, vi fra rigsdagens side har vist for det forsøgs- og oplysningsarbejde, som husmødrene har iværksat. Jeg synes, her var en opgave, der kunne løses. Vi ved, det har været på dagsordenen i flere år, men det har ikke været muligt at skaffe de penge, der har været nødvendige til en rimelig udvidelse af de lokaliteter, der har været stillet til rådighed for statens husholdningsråd. Nu synes jeg, lejligheden er der. Jeg spørger derfor den højtærede finansminister, om ikke der skulle være mulighed for, at en del af disse penge her kunne anvendes til det formål i første omgang at skaffe de lokaliteter, der er nødvendige, når husholdningsrådet skal kunne gennemføre forsøg, der virkelig kan støtte det husholdningsfaglige arbejde. Og så henleder jeg endvidere opmærksomheden på, at vi i øjeblikket har ansat 122, tror jeg det er, husholdningskonsulenter. De får halvdelen af deres løn